

Ὁ Φασουλῆς εἰς Σῦρον
βαρὺ μπαούλο σύρων.

Ὁ Φασουλῆς ὁ τλήμων
κι' Ἀπογραφεὺς εἰδήμων.

ΑΠ.—Ἦλθα, καθὼς εἰξεύρετε, ἀπογραφὴν νὰ κάνω.

ΦΑ.—Εὐχαριστῶ σας δι' αὐτὸ καὶ μὲ τὸ παραπάνω.

ΑΠ.—Καὶ τὸνομά σας;

ΦΑ.— Φασουλῆς...

ΑΠ.— Καὶ ἡ δουλειά σας ποία;

ΦΑ.—Ἡ τῶν προγόνων εὐκλεία καὶ ἡ ξηροκαμπία,
μὰ καὶ ἱππότης λέγομαι καὶ ποιητὴς εἰδήμων,
γραμματικὸς, πολιτικὸς, Ρωμηδὸς πανεπιστήμων,
ὡς μόνον ἔχων ὄνειρον τὸν Κεντρικὸν Ταμίαν...

ΑΠ.—Καὶ τί πατρίδα ἔχετε;

ΦΑ.— Πολλὰς τε καὶ καμμίαν.

ΑΠ.—Εἰς τὰς Ἀθήνας μένετε;

ΦΑ.— Ἐδῶ κι' ἐγὼ λιμνάζω
καὶ μόνον πρὸς ρητορικὴν τὴν γλῶσσαν μου γυμνάζω.

ΑΠ.—Εἰσθ' ἔγγαμος;

ΦΑ.— ὦ ! μάλιστα...

ΑΠ.— Καὶ τίς ἡ σύζυγός σας;

ΦΑ.—Κυρία τις, ἀνήκουσα ὅτ' αὐτὴ φύσεις τὰς σφριγώσας,
ἢ Ἀμαζῶν ἢ Φασουλῆ, ὁ τύπος τῶν συζύγων,
ποῦ ἔπιασε τὴν Ἀλεπού πρὸ ἡμερῶν ὀλίγων.

ΑΠ.—Ἐχετε τέκνα;

ΦΑ.— Μάλιστα... μὲ τὸ συμπάθειο τρία...

εἰς τοῦτο δὲ μ' ἐξώθησε θερμὴ φιλοπατρία.
Ἄλλ' ὅμως πόθος μὲ κινεῖ ἀπὸ τινος κρυφῶς
καὶ δίδυμα γεννήματα νὰ φέρω εἰς τὸ φῶς,
ἢ δὲ καλὴ κυρία μου πρὸς δόξαν μου μεγάλην
ὀλίγον μισοέγκυος μου φαίνεται καὶ πάλιν.

ΑΠ.—Ποίαν θρησκείαν ἔχετε;

ΦΑ.— Ἐχω πολλὰς συγχρόνως...

ἢ τρέχουσα πολιτικὴ βωμός μου εἶναι μόνος,
ἐξ Ἰσοῦ δὲ καὶ Μαρμωνῶν κι' Ἰεχωβᾶν πιστεύω,
μὰ φθάνει κι' ὅρα ποῦ θεὸν κανένα δὲν πρεσβεύω.
Ἐχει πολλὰς, ὡς βλέπετε, τὸ θρησκευμὰ μου φάσεις
καὶ μεταβάλλεται κι' αὐτὸ κατὰ τὰς περιστάσεις.

ΑΠ.—Ξέρετε γράμματα;

ΦΑ.— Σὺν ντούτ... καὶ ποῖος τάχα Ἕλλησ

εἰς τῶν λογίων καὶ σοφῶν δὲν εἶναι τὴν ἀγέλην;
Ὅλους ἀξιόους Ὑπουργοὺς νομίζω τῆς Παιδείας
κι' ἀφήσετε παρακαλῶ αὐτὰς τὰς ἀηδίας.

ΑΠ.—Καὶ ποία εἶναι, κύριε, ἡ πατρικὴ σας γλῶσσα;

ΦΑ.—'Η καθαρὰ Ἑλληνικὴ μὲ Γαλλικὰ καμπόσα,
ἢ τοῦ Ψυχάρη κάποτε καὶ ἄλλοτε τοῦ Κόντου,
οὐ μὴν καὶ τ' Ἀρβανίτικα κί' ἢ τῆς Σχολῆς τοῦ Βρόντου.

ΑΠ.—Καὶ πόσα ἔτη φέρετε;

ΦΑ.— Δὲν θὰ σὰς δώσω λόγον...
τὰ μαρτυροῦν αἱ τρίχες μου, ὁ μύσταξ καὶ ὁ πώγων.
Γι' αὐτὸ νὰ ἐρωτήσετε μονάχα τὸν Σεμτέλον,
ποῦ θάναί πάντοτε σπανὸς καὶ τώρα καὶ 'στὸ μέλλον.

ΑΠ.—Εἶσθε τυφλός;

ΦΑ.— Παντάπασιν, ἀλλὰ θὰ κατορθώσῃ
ἢ σκόνῃ τοῦ Φιλήμονος κί' ἐμὲ ν' ἀποστραβώσῃ.

ΑΠ.—Ἐχετε νόσημα κανέν;

ΦΑ.— Τὴν νόσον τὴν συνήθη,
τὴν πρέπουσαν εἰς τῶν Ρωμηῶν τοὺς τρόπους καὶ τὰ ἔθη,
μὲ ἄλλους λόγους δηλαδὴ τὴν νόσον τοῦ σουφρόνειν,
τοῦ ὀμιλεῖν νυχθημερὸν κί' ἔσθ' ὅτε μαχαιρόνειν.
Καθ' ὅλα τὰλλα φαίνομαι ἀκμαῖος καὶ βαρβάτος,
ἀλλ' ὅταν ἔμωσ χρειασθοῦν ἐπίστρατοι 'στὸ κράτος
κί' ὁ Μαθαρίκος ἀπηνῶς τὸν τράχηλόν μου σφίγγει,
ἀμέσως τότε τὸ δεξι μού κατεδαίνει ξύγκι,
κί' ὅλας τὰς νόσους ἀποκτιῶ, γνωστὰς τε καὶ ἀγνώστους,
καὶ εἶμαι ὁ χειρότερος ἀπ' ὅλους τοὺς ἀρρώστους.

ΑΠ.—Παρεφρονήσατε ποτέ;

ΦΑ.— Ἐχω γερὸ κεφάλι
καὶ πάντα θεοπάλαβοι μού φαίνονται εἰ ἄλλοι.
'Ἐν τούτοις ἤθελα πολὺ νὰ μού σαλέψ' ἢ βίδα,
'στοῦ Τσιριγώτη δὲ κί' ἐγὼ νὰ εἶμαι τὴν φροντίδα,
διὰ νὰ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ λέγω εἰς τοὺς ἄλλους,
τοὺς γνωστικούς, τοὺς σὺφρονας, τοὺς ἀνδρας τοὺς μεγά-
πως εἶμαι ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ Μεγαλειστάτου, [λους,
ποῦ προστατεύει τοὺς τρελλοὺς μὲ ὅλα τὰ σωστά του,
διότ' ὑπὸ τὴν σκέπην του ἀνέλαβε τὸ σπῆτι
τοῦ καὶ συμπατριώτου μου Ζωρζῆ Δρομοκαῆτη.

ΑΠ.—Ἐχετε κτήμα;

ΦΑ.— Τίποτε... ἀπόκληρος τοῦ γένους
ποτέ μου δὲν ἀπέκτησα καὶ πῖθον Διογένους,
ἀν κί' εἶναι μόνη μου φροντίς καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον
νὰ κλέψω τὰ οἰκόπεδα τῶν προσφιλῶν γειτόνων,
καὶ ἀποσπῶν τοὺς εὐσεβεῖς τὰς τάφρους νὰ πληρώσω
κί' ἂν μού 'μιλήσῃ καὶ κανεὶς 'στὸ ξύλο νὰ τὸν στρώσω.
'Ἐν τούτοις ὁ Διάδοχος ἀπὸ κουδαρνταληκι
σ' ἐμὲ νὰ δώσῃ ἔπρεπε τὰς γαίας τοῦ Μπουλίκη.

ΑΠ.—Καὶ τώρα, σὰς παρακαλῶ, ἄς ἔλθῃ κί' ἢ κυρά.

(Προσέρχεται ἡ Φασουλῆ μὲ ὅλα τὰ μωρά.)

ΑΠ.—Πῶς λέγεσθε, παρακαλῶ;

ΗΦ.— Κυρία Φασουλῆ...

ΑΠ.—Χαίρω ποῦ σὰς ἐγνώρισα...

ΗΦ.— Εὐχαριστῶ πολὺ.
'Υπάλληλος ἀπογραφῆς μού φαίνεται πῶς εἶσθε.

ΑΠ.—Καὶ ὡς τοιοῦτος ἐρωτῶ εἰς τί ἐνασχολεῖσθε;

ΗΦ.—Τὰ ἔργα τὰ οἰκιακὰ 'συνείθισα νὰ κάνω
καὶ κάποτε ὡς Ἀμαζῶν τὴν Ἀλεποῦ νὰ πζάνω.

ΑΠ.—Καὶ πόσων χρόνων λέγεσθε;

ΗΦ.— Ἐτῶν δεκαεννέα.

ΑΠ.—'Ἄλλ' ἔμωσ, ὅπως φαίνεσθε, δὲν εἶσθε τόσο νέα.

ΗΦ.—Μ' ὑπάνδρευσα ὡς ἔγγιστα 'στὸ δέκατόν μου ἔτος
κί' αὐτὸ τὸ ξέρ' ἢ Περικλῆ καθὼς κί' ὁ Περικλέτος.

ΑΠ.—Ἐν τούτοις περισσότερα τὰ ἔτη σας τὰ βλέπω.

ΗΦ.—Νὰ δυσπιστήτε, κύριε, ποσῶς δὲν ἐπιτρέπω.

(Πρὶν ὁ ὑπάλληλος προβῆ κί' εἰς ἄλλας ἐρωτήσεις
τῆς Ἀμαζόνος Φασουλῆ τὸ πρόσωπον πυρόνει,
κί' ὀρμᾶ εἰς τὸν ὑπάλληλον μετὰ θυμοῦ καὶ λύσσης
καὶ βγάζει τὸ γοβάκι τῆς καὶ τὸν ἐμβαλαρόνει.)

Συγχαρητήρια θερμὰ
τῷ ποιητῇ τῷ Παλαμᾶ.

'Ἐξ ὅλης τῆς καρδίας του καὶ ὁ Ρωμηὸς συγχαίρει
τὸν Παλαμᾶν τὸν πλούσιον εἰς ἔμπνευσιν καὶ κάλλος...
ἀρχαίου κόσμου ἄρωμα ἢ ποιησὶς του φέρει
καὶ ψάλτης τῆς γλαυκώπιδος ἐπρόβαλε μεγάλος.
'Ὁ ποιητὴς μετάρσιος εἰς οὐρανὸν ὑψώθη
καὶ εἶδε μάχας τῶν θεῶν καὶ τῶν Γιγάντων νίκας,
κί' εἰς τὴν χρυσοῦν του τὴν ψῆδὴν ὁ στέφανος ἐδόθη,
κί' αὐτὸ τιμᾶ κατ' ἐξοχὴν καὶ τοὺς Ἑλληνοδίκας.
Κί' ὁ μετριόφρων ποιητὴς προσήλθε κεκυφώς,
καὶ σήμερον ὁ ὕμνος του ἐβγήκε εἰς τὸ φῶς,
εἰς τοῦτον δὲ φεγγοβολεῖ τὸ πάλαι μεγαλεῖον,
καὶ 'στῆς Ἑστίας τὸν πωλοῦν τὸ βιβλιοπωλεῖον.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους Ἀγγελίαις.

'Ἀφοῦ πολλοὶ τὰ ἔβαλαν μ' ἐμὲ τὸν φουκαρᾶ
καὶ 'στὴν Ρωμῆ συνδρομητὰς ἐγγράφουν ὅταν θέλουν,
γι' αὐτὸ κί' ἐγὼ ἐθύμωσα καὶ λέγω σοβαρὰ
πῶς ὄσοι μόνον πρὸς ἐμὲ τὴν συνδρομὴν δὲν στέλλουν
καὶ πληρωμῆς ἀπόδειξιν ὁ ἴδιος δὲν τοὺς κάνω,
γιὰ τούτους δὲν ἐνέχεται ἡ μούρη μου καθόλου,
κί' ἄς μὴ φορτόνωνται συχνὰ 'στὴ ράχη μου ἀπάνω,
νὰ μὴν τοὺς στείλω ἀναυλα κί' ἐγὼ κατὰ διαβόλου.

'Ὁ Ρωμηὸς γνωστὸν σὰς κάνω — πῶς 'στὸ σπῆτι μου ἀνέβη,
'στὴν Νεάπολιν ἀπάνω, — κί' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ξενοδοχεῖον Εὐδῆ, — ὁρᾷ 'στὸ λάδι, τρεῖς 'στὸ ξύδι,

μὲ Χημεῖον μὲ μιὰ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μιὰ χήρα δίχως ἀνδρα, — πούταν ἄλλοτε μαμμῆ.